

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **1/ L. B.**, G., Bratislava a **2/ I. K. R.**, S., Bratislava, obaja zast. JUDr. Z. D., advokát, P., Bratislava proti žalovanému: **P. B. G.**, Ž., Bratislava, zast. JUDr. L. S., advokát, V., Bratislava, **na návrh na obnovu konania**, na odvolanie žalobcov 1/ a 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 3 Cb 2/2007-26 zo dňa 20. mája 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 3 Cb 2/2007-26 zo dňa 20. mája 2008 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** na ďalšie konanie súdu prvého stupňa.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením prvostupňový súd povolil obnovu konania vo veci vedenej na Krajskom súdu v Bratislave pod č. konania 45 Cb/85/01.

Z odôvodnenia vyplýva, že súd v zmysle procesného rozhodnutia odvolacieho súdu opäť preskúmal návrh na obnovu konania a dospel k záveru, že sú v ňom obsiahnuté všeobecné náležitosti. Súd mal ďalej preukázané, že pri doručovaní platobného rozkazu sa zásielka vrátila s oznámením o nezastihnutí adresáta, ktorý si zásielku v odbernej lehote neprevzal.

Podľa ust. § 173 ods. 2 O. s. p. bol zrušený platobný rozkaz, ktoré bolo doručované právnomu zástupcovi. Súd pri rozhodovaní o ustanovení opatrovníka žalovanému postupoval podľa ust. § 29 O. s. p. s odôvodnením, že pobyt žalovaného nie je známy. Súd pripustil obnovu konania. Súd predtým, ako ustanovil žalovanému opatrovníka, mal zistiť trvalé, resp. prechodné bydlisko účastníka konania, ktorému následne ustanovil opatrovníka. Na ustanovenie opatrovníka mal súd za to, že nebol dôvod, avšak týmto spôsobom bola odňatá žalovanému možnosť, aby sa zastupoval. Na základe takto doplneného preskúmania možnosti pripustenia obnovy konania, súd obnovu konania pripustil. K doplneniu vyjadrenia právneho zástupcu žalovaného súd pri rozhodovaní o pripustení obnovy konania neprihliadal.

Proti tomuto rozhodnutiu podali žalobcovia 1/ a 2/ odvolanie v zákonom stanovenej odvolacej lehote podľa ust. § 204 ods. 1 O. s. p. V odvolaní uviedli, že ustanoviť opatrovníka účastníkovi môže súd v prípade, ak jeho pobyt nie je známy. Súd v danom prípade mal za to, že pobyt žalovaného nie je známy, nakoľko si zásielku zo súdu neprevzal. Keďže išlo o niekoľko rokov trvajúci súdny prípad, mal súd za preukázané, že pobyt žalovaného objektívne nie je známy. V prípade, ak vznikli v konaní aj procesné chyby, tieto nemôžu mať za vplyv iné rozhodnutie vo veci, ako to, ktoré bolo vydané. Žalobcovia ďalej poukázali v tejto súvislosti na Dohodu o vzájomnom zápočte pohľadávok medzi žalobcami a žalovaným zo dňa 25. februára 2002, v ktorej v bode 4 uznáva žalovaný pohľadávku voči každému zo žalobcov vo výške 180 995,75 Sk, teda rovnakú čiastku, akú súd v konaní žalobcom priznal. Ďalej uviedli, že, ak účastník písomne uznal svoj dlh voči žalobcom, v obnovenom konaní by ani po odstránení prípadných procesných väd nebolo pre neho vydané priaznivejšie rozhodnutie. Preto majú za to, že takéto konanie sa im vidí nevhodné a navyše vytvárajúce stav právnej neistoty a nedôvery v právoplatné súdne rozhodnutie. V danej veci už bola ukončená exekúcia, v rámci ktorej bola pohľadávka žalovaných uspokojená. Preto navrhujú napadnuté rozhodnutie zmeniť a návrh na obnovu konania zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p.

Žalovaný návrhom zo dňa 23. apríla 2007 napadol rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 13. júna 2005 č. k. 45 Cb 85/01-Po-42, ktorým bol zaviazaný zaplatiť žalobcom 1/ a 2/, každému á 180 995,75 Sk so 17% úrokom z omeškania. Žalovaný zistil,

že mu zo strany súdneho exekútora bola realizovaná exekúcia na cenné papiere v jeho vlastníctve, a následne sa dozvedel o exekučnom titule, ktorý je návrhom na obnovu konania.

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením povolil obnovu konania z procesných dôvodov – nesprávne doručenie platobného rozkazu a ustanovenie opatrovníka v rozpore s ust. § 29 O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací uznesením zo dňa 31. 10. 2007 č. k. 5 Obo 62/2007 odvolaním napadnuté uznesenie prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

Z odôvodnenia vyplýva, že z obsahu spisu, ako aj zo samotného návrhu na obnovu konania nie je zrejmé, z akých dôkazov pri rozhodovaní prvostupňový súd vychádzal. V predmetnom prípade nebol pripojený základný spis Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 45 Cb 85/01, a nebolo teda zrejmé, čo bolo predmetom tohto konania, aké dôkazy boli vykonané, nebol doložený ani právoplatný rozsudok, ktorý mal byť dôvodom na obnovu konania, platobný rozkaz, ani uznesenie o uložení opatrovníka, na základe ktorých prvostupňový súd dospel k právnomu záveru, že sú splnené podmienky pre obnovu konania. Prvostupňový súd nesprávne právne posúdil vec, nevykonal potrebné dôkazy, a preto odvolací súd rozhodnutie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Prvostupňový súd uznesením zo dňa 20. mája 2008 č. k. 3 Cb 2/07-26 opäť povolil obnovu konania bez nariadenia pojednávania.

Podľa ust. § 115a ods. 1 O. s. p., na prejednanie veci samej nie je potrebné nariadovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu, a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali.

Týmto ustanovením bola snaha zrýchliť a zefektívniť konanie tým, že súd môže rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania za splnenia zákonom stanovených podmienok. Prvou podmienkou je, že súd musí mať na základe predložených listinných dôkazov potrebné

množstvo informácií na to, aby mohol rozhodnúť, a druhou podmienkou je súhlas účastníkov konania s takouto formou konania alebo výslovné vzdanie sa práva zúčastniť sa na pojednávaní. Citované ustanovenie nie je však možné aplikovať na konanie o obnove (§ 232 až § 235 O. s. p.).

V spornom prípade predmetom sporu je povolenie obnovy konania. Súd prvého stupňa na prejednanie návrhu na obnovu konania je povinný nariadiť pojednávanie podľa § 232 ods. 2 O. s. p. a § 115 O. s. p. Pojednávanie nenariadi iba v prípadoch, ak zamietá návrh na obnovu konania z dôvodu jeho neprípustnosti, alebo preto, že bol podaný neoprávnenou osobou, alebo preto, že bol podaný oneskorene (§ 234 ods. 2 O. s. p.). Ide o taxatívny výpočet výnimiek, kedy môže súd rozhodnúť o návrhu na obnovu konania bez pojednávania. Súd prvého stupňa v rozpore so zákonom povolil obnovu konania bez toho, aby nariadil pojednávanie na prejednanie návrhu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preto napadnuté uznesenie zrušil (§ 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p.) a vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O. s. p.).

P o u č e n i e : Protí tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 28. novembra 2008

**JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M.